

ජයවර්ධන, උදාර ද සිඳ්ධි යන දරුවන්ගේ බෙර වාදන නැතිකර ද මෙහිලා සටනක් කරන්නේ මතු පුරුණ සේවකයන් කිරීමටයි.

ට්ට "පරපුර" නාට්‍යයේ රඟ පෑ රිඳ්ධි කැනනමගේ, සෙලියා ගුණවර්ධන මෝසා සුදුසුකම දරුවන්ගේ නම් ද එක් විය යුතුය.

අවසන් වශයෙන් ඉදිරිපත් වූයේ "නාන්තා ගෙනා නැතිකර" නමින් පරිවර්තිත ප්‍රභසනය යි. මහාචාර්ය එදිරිවීර සර්වචන්ද්‍රයන්ගේ "මහමේ" නාට්‍යයේ පොතේ ගුරු වර්තයට මුලින්ම පහා පොවමින්ද, ප්‍රේමිනි ජාතිකයෝ, කළු වලලු වැනි නාට්‍යවල රඟපාමින්ද සේස්සන්ගේ එලා මෙලා තුර රැඳී සිටින භෞමික ජාතිකයන් රඟපා වේදිකාභ්‍යන්තර ප්‍රථම පිටපත් රචනයයි මේ. බිරිඳගේ විශේෂවත් හුදෙකලා වූ විශ්වකෝෂයේ සිය දරුවන්ගේ අවධානය ලබාගනු වස් දරනා උත්සාහය ප්‍රභසනය ද කැටිකොට රසිකයින් වෙත නිලිනවත්ගේ දැස නළු නළු කැළක් සමගින්, තමන්ගේද ආයතනවය ලබා දෙමින් නවකයින්, යොවුන්යින් හා මුහුණ කටයුතු කළ මාලිනි ජාතික මැතිනිය අනුමතය කරමින් භෞමික ජාතිකයන් මේ දුක් ආදර්ශය අපේ කළ යුතුමයි.

කැපී පෙනෙන රඟපෑම්වල දෙකුණු කිලිපිටි ගණනාවක් ම සිටිය ද මවුන් නාමිකව සටනේ ගොතන්නේ අනන්තයේ ආයතනවයෙන් තොරව එකී රඟපෑම් කිරීම අපහසු බැව් වැරදිගත බැවිනි. එසේ නො වී නම් ඒ එක පුද්ගල නාට්‍යයේ පමණකි. නාට්‍ය සඳහා සිවිල් ගායනා කළ හා වාදනය කළ පිරිස්ද, ආලෝකකරණය, වේදිකාලංකාරණය, අංග රචනය ආදිය අත් සියලු දේට ආයතන වූ පිරිස් පිලිබදව ද සටනේ කළ යුතුව ඇතත් මෙම සටන "නම් වර්තවත්" බවට පත්වීම වලකාලනු වස් ඒ සඳහා උනන්දු නොවන්නෙමු. ඒ පිලිබදව කිසිවකු අමතාප නොවනු ඇතැයි හඟින්නෙමු.

අවසන් වශයෙන් පොද්ගලික වූ සිතුවිල්ලක් ලියා තැබීමට අවසරය ලබාගන්නේ මෙම කෙටි නාට්‍ය උළෙල හිසා වෙන් දිගු ලියැවිල්ලකට පෙළුණු නේතුව පසක් කර දීමටයි.

මව් බිමේ සමස්ථලංකා පාඨශාලාත්තර නාට්‍ය තරන ධර්මපුරු මවුල්ලේ සාමාජිකයෙකු වූ ම'පියාගේ එකල එම අවසන් වටයේ නාට්‍ය රඟපෑවේ වූ නවරඟකලට යන විට කුඩා අපව ද කැටිව ගිය අයුරු සිහිපත් වේ. එකමගේ අවාර්ථයටරනු වූ බි. බී. මතුගොටේ ගුරුන්ගේ "දෙපාගේ" "පනහින් පනහ" වැනි නාට්‍ය බැලීමට අපව කැටුව ගිය අයුරුද සිහිපත් වේ "පනහින් පනහ" නිර්මාණය වූයේ බණ්ඩාරනායක සම්මන්ත්‍රණ ශාලාව ඉදිරිකිරීම පසුබිම කරගෙනයි. පසුකලක සංවර්ධනයක් "මහමේ", සියලුමා වැනි නාට්‍ය, ධර්මපිරි බණ්ඩාරනායකයන්ගේ "ධවල කිසිණ", ජයන්ත වන්දනාවේ "අන්" වැනි නාට්‍ය, ජයන්ත මහෝත්සවයේ "දිවිත්ව", "ගුරුත්ව", "අන්දරේලා" වැනි නාට්‍ය හැරවීමට ප්‍රේක්ෂකානාර්ථව ප්‍රේමවන්තයින් ලෙසින් තනි වූ අයුරු ද සිහිපත් වේ. පාසැල් සමයේ දී සේමලොකා සුභසියා නාට්‍යවේදියාගේ "විකානි" යා වූයේ සමකාලීනයින් රඟ පෑ හිසාවෙන් හා එය කාලීන මාතකාවක් වූ හිසාවෙනි.

නාට්‍ය මතු නොව පෙම් කළ බොහෝ කලාවන් අතර මවු බිමෙන් කිසිමුගේ දැඩි අභිමතයෙනි. එසේ වුවද මාලිනි ජාතිකයා, භෞමික ජාතිකයා, ජාතික වන්දිත් වැන්නන්ට පින් සිදු වන්නට එකී අභිමතය යම් තරමකට හෝ පහ විය. හොඳ නිර්මාණ මව්බිමෙන් ගෙන්විණ. මෙහි නැවත නිපැවිණ. මාලිනි මැතිනියගේ විශ්වාසීන් තනි වූ මේ පුරු නළු රස කැළ තමන්ගේ මෙ දෙයක් වෙනුවෙන් පළු ගැසෙමින් සිටිනු දැක්නට ලැබීම අපගේ සතුට අමන්ආතන්දයක් බවට පත් කරවයි. මේ පුරු නළු රස කැළ අතින් නිමවන මහා වේදිකා නාට්‍යය වේදිකාගත වන දින අතක නොවේවා ! ය යන්න අපගේ ප්‍රාර්ථනය. ඒ වෙනුවෙන් අප පිසින් කළ යුතු වූ නාලිකා යුතුකමය මේ !

From Page 5

of the war at that historic spot called Gallipoli. It takes place every year with the participation of political and military leaders of both camps. Whoever died in the unfortunate war were kith and kin of the people of this land, and they need been remembered for their sacrifices whether it was senseless or not.

I know this would not be palatable for many patriots, but if they are really interested in a lasting peace they must get out of their ivory towers and think of all the people in the land they saved from terrorists. Even H.E. Junius Jayewardene did repeat the words of the Buddha about hatred begetting hatred at the famous St. Francisco Conference held after the Second World War. How about applying what he preached for world consumption in our local context?

It takes a lot of courage and determination to be humble in victory and feel for the vanquished as if they are part of the victorious party. It calls for a vast change in one's mind-set to put oneself into the shoes of the erstwhile enemy. However difficult and demanding it is, in my opinion it is a prerequisite for beginning the process of rebuilding confidence and bringing about reconciliation.

There is a far more important and perhaps more difficult operation to be undertaken by the leaders of the winning majority group. That is an attitudinal and a behavioral issue. Everyone concerned, and in this case all active politicians of the ruling party must bear responsibility for its success of failure. Sadly this has become inordinately difficult and unimaginably chronic due to the ignorance and apathy of those in power. This statement too may irritate the all-powerful men and women, but it has to be pushed down their throats if any sensible results are to be achieved. To put it bluntly, the need of the hour in my view is to reach out to the minority community on equal terms, which means making them feel accepted and respected by their peers of the majority community.

For this to happen, those in the major group must go out of their way to truly understand and genuinely accept their way of life and traditions as equal and in no way below their own. It is only with that type of appreciation that the potter [party can be made to feel respected and accepted. What happens now is just a show of respect to those in power by the less fortunate of the community. However much theorizing and plaudits are offered from the stage, the true feeling and reaction of the lesser community would remain unchanged.

Have the leaders who boast of having the entire Tamil community behind them ever given thought to this simple truth? If they did there would be more than one Rajapakse appearing on a Northern platform and speaking to those people in their own language. The pity is that with a leader who became the first ever world leader to address the UN Assembly in Tamil, no other politician has thought of following the leader and learn the language of the people he must win over. Without being personal, it is regrettable that even the young aspirant for leadership has not picked up the hint so far. To repeat my message, it is not only learning the language that is called for. Starting with that, every politician must make a genuine effort to master the culture of these people, understand the various nuances and subtleties of their behavior. It is only with a thorough understanding of every aspect of their life that one can relate to them and make them feel accepted and valued.

If this part of the preparation is completed by those responsible, then they can really be satisfied with the process of reconciliation and rebuilding confidence. That will bring about a situation where the minority Tamil community would feel part of the nation who do not look elsewhere for support or think of forming a government of their own.

Let us hope the curr4ent Sri Lankan leaders would be up to the challenge.

EASE YOUR TAX BURDEN, ENHANCE YOUR WEALTH

FOR ALL YOUR TAX RETURNS

BAS & IAS
Bookkeeping
Tax Planning
Business Consulting

Amal Ramyanath
CPA, ACA, MBA & B.Sc

Registered Tax Agent

SANDAL
TAX ADVISORS

31 MADELINE STREET
GLEN WAVERLEY VIC 3150

T | 03 8802 8818

F | 03 8802 8818

M | 0412 775 889

sandalmanagement@optusnet.com.au

PROFESSIONAL, FRIENDLY & PERSONALIZED SERVICE